

Oponentský posudek

Bakalářská práce

Tomáš Klička: Proměny autoportrétu ve fotografii českých intermediálních umělců 90. let 20. století

Tomáš Klička se zvolené téma bakalářské práce rozhodl řešit na základě "případových studií", v nichž se na "vybraných osobnostech" pokouší ilustrovat "specifická, opakující se témata (identita, intimita, společenská tematika)" (s. 10). Ačkoliv se tedy soustředí na charakteristiku fenoménů, spojených s tématem, koncepčně setrvává v podstatě u členění textu podle jednotlivých autorů, představovaných monograficky a prostřednictvím popisů skupiny vybraných děl. Od tohoto členění se odvíjejí silné i slabší stránky celé práce.

Při dané koncepci by se ani zkušený autor nedokázal vyhnout jisté nevyváženosti textu. V případě děl některých autorů zvoleného okruhu lze již v rámci jejich popisu posouvat uměleckohistorické úvahy o stupeň dál, u jiných však popis zůstává jen zdvojnásobením vizuální informace, poskytované reprodukcí. Pouze velmi nekonzistentně se v tomto řešení dá uplatnit také možnost teoretického zakotvení hodnoceného uměleckého materiálu, protože některý umělec teoretický rámec vyžaduje, díla jiného se mu víceméně vzpírají.

Na druhé straně popisnost, která se na první pohled zdá hlavním negativem zvoleného postupu, je ve skutečnosti nezbytným důsledkem takto tematicky zaměřené bakalářské práce a v rámci celkového hodnocení přestává mít rušivý charakter. Je totiž sympatické, že se autor nepokusil o násilné syntetizující řešení, kterému by se zvolené téma práce stejně vzpíralo, a že zvolil svěží formu autorských celků. Prostupnosti tematických kategorií, které monografickým oddílům nadřadil, si je navíc autor vědom (s. 10) a nedopouští se proto v žádné části práce rigidního kategorizování.

Práce vznikla na základě prostudování velkého množství materiálů, se kterými umí autor dobře pracovat. Citace z literatury komponuje logicky do textu a správně interpretuje jejich obsah. Pro další práci na tomto tématu by pro autora bylo jistě přínosné pracovat s větším množstvím zahraniční literatury, poskytující problematice propracovanější teoretický rámec. Pro další bádání v této oblasti by bylo vhodné také důsledněji prozkoumat zahraniční paralely k dílům českých umělců, která autor zmiňuje v bakalářské práci většinou jen okrajově. V mezích nároků, kladených na bakalářskou práci, však hodnocená studie Tomáše Kličky obtojí naprosto bez problémů.

Bakalářskou práci Tomáše Kličky doporučuji k obhájení.

V Praze dne 9.9.2011

doc. PhDr. Marie Rakušanová, Ph.D.